

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 ft — kr
Fél évre 3 ft — kr
Negyedévre 1 ft 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttár sora 20 kr.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal:

CIRNER és LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések ber-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

A miniszterelnök és az oláhok.

(V.) Egy oláh zuglap, mely a dáko-román politikát szolgálja, a biblia tekintélyére emelkedett egy csapással az ellenzéki újságok szemében. Miért? Mert a miniszterelnökről azt írta, hogy az állam egysége és területi integritása ellen törő oláh politikával megalkudni kész.

Mikor Bánffy Dezső báró még csak főispán volt, odahagyta állását azon okból, mert Szapáry Gyula gróf, akkori miniszterelnök, a nemzetiségekkel való alkudozások veszedelmes lejtőjére lépett.

Ez a lépése akkor nagy feltűnést keltett a vaskezű főispánnak. De ha díszes állását e mélyreható ellejtéstől odahagyta is, a szabadelvű párt kötelékéből nem kellett kilépnie, mert a Szapáry futó kísérlete dacára ez a párt híven megmaradt a magyar nemzeti politika országútján.

Igaz, azóta Bánffy báró Magyarország miniszterelnöke lett és úgy tartják sokan: honores mutant mores. Amiért a beszterezenaszódmegyei főispán leköszönt állásáról, ugyanazon dolgot magasabb politikai érdekből talán elnézőb-

ben ítéli meg Magyarország miniszterelnöke.

Csak hogy a miniszterelnök egész férfi pályája következetes. Ugyanaz ő ma is, aki főispán korában volt. A nemzeti politika mozdulatlan álló esillaga hint fényt utaira. Ma sem alkuszik a haza ellenségeivel, mert feltétlen meghódolást kíván az ország törvényei előtt. Nem idegenkedik a kibékülés gondolatától s ő örülne neki legjobban, ha az oláh izgatók leraknák fegyvereiket s lemondának utópisztikus terveikről. De béke szerinte csak egy uton lehet: a mai törvényes állapot feltétlen elismerésének útján.

Az ország s mely vele az ezredéves ünnepek idején is annyira összeforrott: a dinasztia érdeke ugy kívánna, hogy e hazának ne legyen egyetlen elégedetlen, önmagával meghasonlott fia se. Azt kívánna az ország érdeke, hogy a haza szeretetében s az önfeláldozásban versenyezzenek egymással a nemzetiségek, mint az egységes politikai nemzetnek, a magyarnak hű tagjai.

Am az ország s a dinasztia érdeke azt is megkívánja, hogy ne induljunk

meg bekötött szemmel a föderatív állam szervezet örvényei felé; hogy a föderatív Magyarország egységes és magyar nemzeti állam maradjon az idők végezetéig.

Azt írja az oláh zuglap, hogy Bánffy báró „husz kerületet hajlandó átengedni“ az oláhoknak.

Hát legelőször is a választókerületekkel a nemzet rendelkezik. Azt, hogy hány kerület válasszon kormányparti vagy ellenzéki képviselőt, elrendelni s megszabni nem lehet. Magyarország választó polgársága csufosan dezavualná a feje felett ekként megkötött paktumot.

Az oláhokon, politikai elhatározásán mult eddig is, hogy azon kerületekben, ahol ők többségben vannak, megválasszák a maguk embereit. Ahhoz tehát, hogy egy csomó nemzetiségi képviselő bejusson a magyar képviselőházba, nem kell külön megállapodás, nem szükséges a miniszterelnök beleegyezése. Főlegesen alku volna ez így s teljesen indokolatlan.

Az oláh lap ravasz közleményének más értelme van. Az oláhok a passzivitás politikájával takargatják gyengesé-

TÁRCZA.

Gyöngyhalász.

Buvár, ki a tenger sötétjén
A drágagyöngyöt keresed,
Ismersz-e kis családi fészket?
Szeretsz-e gyermeket?

Ha egy sugárka vár csak otthon,
Mely melegével földerit,
Oh, hagyd el a sívár vizeknek
Zordon mélységeit.

A csöndes otthon szűk világán
Magam is gyöngyhalász vagyok;
Oh, látnátok a boldogságot,
Mely arczomon ragyog!

Nem hallom a habok zugását:
A tenger innen messzire!
— Tenger nekem, s még ismeretlen,
A gyermekem szive.

Fejecskejét ölembe hajtja
Az én kedves kis angyalom,
És egy egész világ szerelme
Zendül meg a dalon.

Oh majd, ha egykor nagyra nőve,
Lelkén e dal visszhangja kél,
Lesz, nekem is lesz drágagyöngyöm,
Dicsőbb a többinél!

Gyöngy lesz, a melynél nem teremhet
Az óceán drágábbakat,
Az első könny, mely dalaimra
Szemében fölfakad.

Buvár, ki a tenger sötétjén
A drága gyöngyöt keresed,
Ismersz-e kis családi fészket,
Szeretsz-e gyermeket? . . .

Szabó Jenő.

A vámosiak bárója.

Írta Vértessy Arnold.

Kis középszerű emberke volt, ócska, régóta divatból kiment szabású fekete kabátban s olyan kalappal, amilyet talán 25 évvel ezelőtt hordtak, vagy talán sohasem hordtak. Inkább látszott valami vén csizmadiának, mint magyar mágnásnak. De a vámosiak büszkéek voltak rá s ha végiment az utcán, összedugták a fejüket s fontoskodva mondták egymásnak:

— A báró!

Mintha nem ismerte volna apraja, nagyja, az egész Vámos. De azért valahányszor meglátták az utcán, mindig így szóltak maguk közt:

— Ugyan hová megy a báró?

Pedig azt is tudták, hogy hová megy. Évek óta tudták már, pontosan, szabályosan.

Reggel kilencz órától tízig a piacon sétál s nézegeti a kövér libákat, kappanokat,

csirkéket, a gyümölcsös kosarakat, melyekből oly csábítóan kandikál ki a piros cseresnye, az aranyszínű kajszin baraczk, a körte, az alma, aztán nagy halmokban a zöldség, kerek, kemény, ropogós káposztafejek, hatalmas kalarábék, zöld bab, mely oly puhának látszott, mint a vaj.

A báró sovár pillantásokkal nézegetett végig mindent, szóba állt a kofákkal és a falusi asszonyokkal, megkérdezte, hogy adják a libát, a csirkét, a baraczkot, a vajat; de már tudták, hogy semmit sem vásárol, legfeljebb egy csomócska hónapos retket, amit betakargat a zsebkendőjébe, ugy teszi a kabátja hátulsó zsebébe.

Tizenegy óra felé bemegy a cukrászhoz.
— No, hogy van Rapcsák? Bejöttem magához egy kicsit.

Minden nap így megy ez s minden nap ugyanazt feleli Rapcsák cukrász. Köszöni alásan, csak megvan valahogy, ámbár az idő mulik, az ember öregszik. Hát a méltóságos ur?

— No, no, én is csak megvolnék — felel a méltóságos ur.

Ó méltósága kérdezősködik a teinsaszonykáról s arra bejön a boltba a teinsaszonyka, kövér, már cseppet sem fiatal matrona. Legelső dolga, hogy az urát pirongatja.

— Ejnye, meg sem kínálok a méltóságos báró urat?

güket. Oly méltósággal viselik ezt a passzivitást s oly feltűnően fitogtatják mindenfelé, mint a mesebeli számár az oroszlanbórt.

Amíg a passzivitás talaját el nem hagyják, az oláh kérdést sikerülhet nyílt kérdésnek tüntetni fel. Hazug hírlapi közleményekkel és röpiratokkal, a kopott Flourens elnöklete alatt tartott gyűlésekkel sikerülhet elhitetni a világgal, hogy a nyílt oláh kérdés az osztrák és magyar birodalomnak Achilles-sarka, a hová, külügyi bonyodalmak esetén, be lehet lőni a mérgezett nyilat. Hogy azonban ez a feltevés sem vált be, legjobban kitészik abból az erélyes fellépésből, melylyel az igazi romániai közvélemény, mely rendkívüli megtiszteltetésképpen várja felséges királyunk látogatását, visszautasítja a párisi diáksínyt.

A passzivitás optikai csalódásba ejtheti az embereket az oláhság igazi ereje felől. Nagyon megnyújtja a Lukaciúék árnyékát.

Nekik érdekük ennél fogva tovább is csalódásban tartani a világot az oláhság igazi politikai erejéről, mely ha a parlamentbe szemtől-szembe kerülne a magyarság szellemi és erkölcsi fölényével, elveszítene drámai érdekességét.

Az oláhok passzivitása nekünk nem kellemetlen, csak maguknak ártanak vele, mert az ország politikájába nem folynak be cselekvő módon. Sok minden történiük így róluk, de nélkülök.

Az oláh zuglap azt szeretné nagy fontossággal elhitetni, hogy Bánffy báró hajlandó engedni az ország igazaitól. Politikai engedményekre a nemzeti ál-

lam egyik-másik biztosítékának feladására kész, miért? Hogy a parlamentben husz oláh képviselő szép szemében gyönyörködjék, akik közül — az oláh lap szavait idézve — „egy sem csalakoznék a kormány politikájához“.

A magyar nemzet, mely a miniszterelnök politikai működését megszokta a nemzeti politika nappali világításában látni mindig, sértésnek venné, ha azt akarnók bebizonyítani, hogy Bánffy Dezső báró sohasem volna képes feladni egyetlen pontot ismert nemzetiségi politikájának hadállásából.

Csak azt tartjuk jellemzőnek, hogy akadt magyar újság, mely e nyilvánvaló hazugságot lenyomatta, s így e rágalom terjesztéséért az erkölcsi felelősséget magára venni nem átalotta.

Ha van valaki, aki a nemzetiségekkel megalkudni kész, azt a gyászmagyart Ugron Gábornak hívják. Ő mozgat most meg minden követ a tisztán nemzeti-ségi kerületekben. Ő kínálja meg az oláhokat, tótokat, szerbeket az általános szavazati jog s a titkos szavazás behozatalával. Ő czimborálna, ő paktálna, ő egyezkednék velük: az erdélyrészi magyarság ügyének dühödt Corjolanusa.

Fejedelmi látogatások.

Budapest, 1896. aug. 1.

A legközelebbi napokban Bécsbe érkezik a c. z. királyunk látogatására. Ferencz József király a fejedelmi látogatót az alkalomhoz méltó módon fogja fogadni és megtesz minden előkészületet, amint az e rendkívül fontos látogatásnak a legjobban megfelel. A monarchia népei és különösen Magyarország nagy meglepéssel és érthető büszkeséggel tekintnek az orosz ural-

kodó látogatása elé. A czári koronázás óta ez az első látogatás, melyet az orosz birodalom ura egy szomszédos állam uralkodójánál tesz, és Magyarország büszkesége e nagyszerű eseményről onnan ered, hogy a czár legelső és legfontosabb cselekménye: Ferencz József királyt megtisztelni látogatásával. Magyarország egy nagy békemunkával van elfoglalva s elfeledett mindent, ami kellemetlen utjába vezetett a történelem. Elismeri, hogy utazásával a czár szintén egy jókora darab békemunkát végez és hogy a két uralkodó személyes érintkezése a békének hasznos lesz, a világhéket biztosítani fogja. A minden oroszok czárja ezt a biztosítást hozza Bécsbe és ez zálogát képezi Európa nyugalmanak és békéjének, az osztrák-magyar monarchia békés haladásának és fejlődésének, amely monarchia gazdasági fejlődését külső bonyodalmak nem fenyegetik. Ezen értelemben üdvözi Magyarország a békés érzelme czár látogatását a legszélyesebben és csak azt az egyet sajnálja, hogy nincs módjában a felséges látogatót magánál, saját fővárosában tisztelni.

Ehhez a jelentőséges fejedelmi találkozáshoz nem sokára egy másik, ha lehet még jelentőségesebb találkozás fog minden valószínűség szerint csatlakozni: Ferencz József király látogatása Károly román királynál. Nem az a körülmény teszi e látogatást jelentőssé, hogy a hatalmas meglátogató a kevésbé hatalmást és nem békés érzelmű és barátságos szomszédos megállapítása cél. E két előkészítő állapotban a két uralkodó már évek sorsa óta tulesett. De nyughatatlankodik a Balkán. Folyton pöfög, bugyborékol, mint holmi boszorkány-üst és senki sem tudhatja, hol lázad fel a legközelebbi pillanatban a feket tartott szenvedély és okoz leküzdhetlen bonyodalmakat. A balkán államok integritását mindig védjük és jóakaratumat mindenkivel szemben ismételtelen bebizonyítottuk, de kiszámíthatlan elemek zavarják a nemzetek megbízhatóságát és az uralkodók személyes barátsága kezd

A cukrász ugyan már kinalta, de a méltóságos báró ur semmit sem fogadott el s a teius asszonyka is hiába kinalja. Nagy erőltetésre, hogy „legalább az én kedvemért ezt az egyet“, elvesz egy darabka almás lepényt.

— Nagyszerű, — dicséri az asszonyt, aki az almás lepényeket maga készíti; — felesleges. Meg kellene aranyozni érte a kezét.

De hiába kinalják, hogy hát tessék még egyet, no legalább még egyet; nagyon ritkán sikerül megetetni vele még egy másodikat.

Félorai beszélgetés után menni készül s kotorász a zsebében. Fizetni akar.

— No az volna szép — támadnak reá a cukrász meg a cukrászné is.

És erőnek erejével vissz kell dugnia zsebébe a pénzt.

— De akkor nem jövök többé magukhoz — zsemlél a báró.

Másnap azonban mégis csak eljön. Harminez év óta jár már oda. Oda járt, mikor még a Rapesák apósáé volt a bolt s oda fog járni, ha meg él, mikor majd a Rapesák fia veszi át az üzletet.

Fél tizenkettőkor a plebániára ballag, ahol rendszeren ott marasztalják ebédre. Hiába tiltakozik, hogy nem maradhat, igazán nem maradhat. Néha próbál elszökni, de megcsipik s a plebános, aki jókedvű, vendégeskedni szerető házigazda, kitalálta a módját,

hogy kell a méltóságos bárót ott tartani. Eldugják a kalapját.

A erőszaknak vegre kénytelen engedni, ő méltósága s duzzogva leül az ebédhez. De olyan szives házigazdára nem lehet sokáig haragudni s ő méltósága is kiengesztelődik.

A plebánosnak finom borai vannak s szeretet kozintgatni.

— No méltóságos uram, még ebből a viszontaiból. Ebből a neszmeilyiből.

Ő méltósága azonban elláritja:

— Nem, edes papom, köszönöm, már nem.

Nagyon mértékletes ember, keveset iszik, keveset eszik, ámbár torkig lehetne ennie, innia, mert Vámoson mindenfelé hívogatják ebédre, vacsorára, főképp ha vendég van valamelyik háznál, amikor nagy dicsőségére szolgál az a házi urnak meg a háziasszonynak, hogy báró is ül az asztalnál.

Néha a háziasszony erővel bedug a zsebébe egy csomó szalon-czukorkát vagy egy szép narancsot. Azt hazaviszi a könyvkötő gyerekeinek, akinek a házában lakik. Ha a plebános vagy Borberekycék egy pár palaczk finom viszontai vagy neszmeilyi asszút küldenek, avval mindig a könyvkötőnek kedveskedik. Az asszonynak virágot is hoz a Borberekycék kertjéből, a legnagyobbik fiúnak pedig olvasni könyveket a kaszinóból.

Az egész háznép szereti s ki nem eresztene onnan a világért sem, ámbár minden esztendőben el akar költözködni.

— Azt a csufot már csak nem eselekszi rajtunk a méltóságos báró? — tiltakozik a könyvkötő.

Aztán a felesége kezd rá:

— Hát itt hagyná a méltóságos ur ezeket a szegény gyerekeket, akik ugy szeretik?

A nagy kérésre a báró aztán megmarad, csak az az aggodalma, hogy nagyon fölzsaporodik a házbér.

— Hát hadd szaporodjék, annál jobb — felel a könyvkötő, aki jómódu ember s nem szorult rá, hogy azért a két szobácskáért ott hátul az udvarban pontosan megkapja a házbért.

Ugy sem venné azt ki más. Vagy ha ki venné, ki tudja, miféle rongyos szemét nép? Mig így az egész város tudja, hogy nála lakik a báró s becsülete van az egész városban.

Délután 5 óra felé a báró a kaszinóba megy. Akármilyen az idő, zuzmarás hideg vagy egető meleg, zivataros, szeles, esős, olyankor mindig láthatják a vámosiak, hogy igyekszik a kaszinó felé.

Ott várja egy kis társaság, a legelőkelőbbek: az alispán, a polgármester, a törvénytárs elnök. Négyesbe leülnek tarokkozni s mindig az a vége, hogy a báró nyer egy pár hatost, néha egy forintot, kettőt is.

teljesen biztos zálogként szolgálni. Román szomszédainktól éppen nem irigyeljük e megtisztelő fejedelmi látogatást, sőt örülünk neki és reméljük, hogy odaváló féktelen elemek azt az egyedül lehetséges tanulságot fogják abból megérteni, hogy Romániának a legjobb, legbékésebb és legbarátságosabb labon kell állnia Ausztria-Magyarországgal, ha királyának akaratával párhuzamos reményeket istápol.

Sándor, Szerbia ifjú királyának budapesti látogatása is immár biztosabb kilátásba jutott. A két ország, Magyarország és Szerbia közvéleményét lassan, de biztosan készítik előre ez eshetőségre és tudni óhajtják, mint fognak fel innen is, tulsan is e látogatást. Ami Szerbiát illeti, ott az egész közvélemény egyetért e látogatással. A Drina partjain óhajtják e látogatást és opportunusnak, magától értendőnek tartják azt. Itt Magyarországon pedig azzal az örömmel és lelkesedéssel fogadják Sándor szerb királyt, melyre a békeszerető Magyarország csak képes, és rajtuk nem fog mulni, hogy e látogatást a királyra és népére nézve feleldhetetlenné tegyék.

Szeptemberben királyunk hű barátja és szövetségese, a német császár is ellátogat hazánkba. A két jóbarát, ha lehet, meg szorosabbra fűzi a baráti köteléket és a magyar nemzet vágyva várja a pillanatot, — írja a „Pester Correspondenz“ — melyben lelke mélyében örövendve üdvözölheti a rokonszenves német császárt.

A nemzetiségi sajtóból.

(—) Ismeretes dolog, hogy Párisban néhány eretlen gyerkőcz demonstrálni akart millenniumi ünnepélyeink ellen, e célból tiltakozó gyűlésre jöttek össze és egy már félretett, kopott francia politikus előlülése mellett el is hangoztattak pár bombasztikus frázist.

Hogy mennyire eretlen volt az egész dolog és mennyire más célokra használták fel a Párisban tanuló külföldi nemzetiségi ta-

nulók demonstratioját más nemzetközi iparlovagok, mutatja az is, hogy maguk a romániai lapok is elítélőleg szólnak az egész akcióról.

A romániai lapok véleményéről szóljanak az alábbi tudósítások:

A romániai lapok egyre-másra tiltakoznak a Párisban tartott hírhedt nemzetiségi kongresszus ellen, mert nyilvánvalóvá lett előtűk, hogy annak célja nem is a magyarok állítólagos elnyomatása ellen való tiltakozás, hanem inkább Oroszország, a francia köztársaság e legújabb érdekelt barátjának esztelen dicsőítése volt.

„Csak sajnálni tudjuk — írja a bukaresti „Lumea Noua“ — a párisi román ligának tévedését, mely meglepedkezve az orosz rabiga alatt görnyedező besszarabiai testvéreinek szenvedéseiről és erőszakos eloroszításáról, a zsarnok Oroszországot dicsőítő taborába állott.

„Szégyen a párisi román liga fiatalságára, mely ekként dicsőítette az orosz kancsuka hatalmát, amely millió román nyom el Besszarabiában.

„Szégyen a romániai ligára nézve, hogy magatartásával helyesli ezen veszedelmes és nemzet-ellenes taktikázást.“

A bukaresti „Romanul“ pedig a következőképp nyilatkozik:

„Fájdalommal kell — ugymond — konstatálnunk, hogy a három egyesült nemzetiségi bizottság ahelyett, hogy szorosan kitarított volna a tiltakozás tárgya mellett — hozsannát zengedezett a francia respublika szövetségesének, a zsarnok Oroszországnak.

„E tény annyival inkább sajnálatra méltó, mert tudvalevőleg a tiltakozó gyűlés rendezői mind fiatal egyetemi polgárok, kik a legcivilizáltabb és szabadságszerető város kebelében nem tudták megtanulni teljes erejükből harcolni a zsarnokság ellen, bármint formában és bárhol jelentkeztek is az.

„A Párisban tanuló fiataljaink nem értették meg, hogy Oroszország részéről csak jót nem remélhet a románság és hogy a magyarok ellen való tiltakozásuk hevében azon

Otthon berakja a pénzt egy skatulyába, melyben hajdan, valamikor huszonöt évvel ezelőtt, czukrozott gyümölcs volt, egy kucséber kosarában.

S eszebe jut az az esete, mikor egy majálison egy szép fiatal leánnyal együtt fogyasztották el annak a skatulyának a tartalmát, nagy nevetés és sugdosás közt meglevezve, egy darabot vett a leány magának, egyet a fiatal ember szájába dugott.

Mert akkor még karesu ifjú volt ő méltósága, nem ilyen megőszült, elhizott vén ember. Rég elmúlt idő, melyből csak ez az üres skatulya maradt emlékül, amiben most a pénzceskéjét tartogatja.

Hej, ha akkor akarta volna, csak egy szót kellett volna szólnia s az a szép nagy emeletes ház a piaczon meg a többi hozzá való vagyon most a Borberky Imre helyett az övé lehetne. Most nem kuczorgana itt ebben a kis udvari szobában, hanem abban a fényes lakásban ülhetne, saját fogatán koczikázhatna s a helyett, hogy Borberky Imre hívja meg őt ebédre, ő hívhatná meg Borberkyt.

De egy vásáros leányát csak nem vehette el. Azt nem tehette.

Tudja, hogy vannak mágnások, akik megcselekesznek effélet, de ő tisztán megőrizte családjának nevét, tisztán, folt nélkül.

rettenetes nagy hibát követtek el, hogy Oroszországot magasztalják!

„Ugyanazért erélyesen helytelenítjük azoknak orosz-barát tendenciáit, kik néhány érdekelt francziának játékaul szolgáltak e kérdésben.“

Fentiekből láthatjuk, mily gyengén állhat a „Ligának“ dolga, ha már aknamunkáját, a külföldön éretlen, tapasztalatlan gyermekekre bizza.

El lehetünk különben készülvé reá, hogy a párisihoz hasonló „fiáskók“ most már minél gyakrabban fognak ismétlődni, mert hiába, ki gonosz célért küzd, annak gonoszul kell elvesznie.

Városaink pénzügyi helyzete.

Kétségtelen, hogy 1867. óta, a fővárost nem is számítva, városaink fejlődés és csinosodás dolgában nagy utat tettek meg. Hogy ez így történt, abban tagadhatatlanul nagy része van a patriarchális megyei kormányzatnak, mert hiszen a kormányzatnak alá helyezett rendezett tanácsu városok azok, amelyek ezuttal első sorban kell, hogy figyelmünk tárgyát képezzék.

Ezek a városok többnyire vagyon nélküli kulturális intézményeiket és egyéb alkotásaikat erős önmegadóztatás és a tele kézzel szőtt községi kölcsönök forrásaiból létesítik. Ez természetesen még nem volna baj, ha mindezt az illető városok lakosainak anyagi helyzete különösebb megterhelhetés nélkül lehetővé tenné.

Ámde azt tapasztaljuk, hogy e viszony éppen fordított arányban áll. A predominaló kölcsönök ama reményben, hogy ezek jövedelmet hozó épületekkel fedezve lesznek — fesztelen örömmel szavaztatnak meg — amikor azután a pompás palota készen áll és kifizetik, hogy az csak két és félszázalékát jövedelmezi a befektetett tőkének, feltámad a reakezió, és gyakorta a társadalom működésének majdnem teljes megbénítására vezet. Városaink 7/10-ében ilyenek a viszonyok, mert e családok kölcsönök mind a községi adó óriási emelkedését vonják maguk után. A legtöbb helyen a törlesztési hányadot sem képesek fizetni, ekkor függő adóssághoz kénytelenek folyamodni, amiből azután olyan helyzet áll elő, a milyennek rendezett államban előállania nem volna szabad.

Ma, mikor a kormány előtt oly nagy kérdések megoldása áll, mint a népnevelés stb., valóban ez erőforrásokat a laza megyei kormányzat által kiapasztatni nem szabad.

Innen van az, hogy az állami adó 3—4 százalékkal emelkedik, a nép lázong; igen, mert a községi adó már oly teher rajta, mely erejét magában is próbára teszi.

A pénzügyi intézetek figyelmét is megérdemli ez a körülmény. Ne iparkodjanak e városokat adófizetőiké tenni — maradjanak ezek az államé — a kölcsön arányát megállapítani nekik is érdekükben állana.

Fontos körülmények készítenek bennünket, hogy a magas kormány figyelmét az ily városok pénzügyi kormányzatára felhívjuk, mert erről, a ritka felebbezés esetét kivéve, a kormány tudomással nem birhat; a főispánok helyzete pedig ennek utját állani nem engedi. Nem, mert hatáskörükbe nem tartozik, a kém szerepét pedig magukra nem vehetik.

Megtörténik, hogy a törvény kívánta formák mellőzésével szavaztatnak meg ex abrupto kölcsönök, melyek nem fellebeztetvén, sulyukkal a lakosság tevékenységét teljesen

— Bámulatos szerencséje van a méltóságos báró urnak — fejezi ki nézetét a polgármester.

A törvényszéki elnök, aki finom gavallér, ugyanazon a nézetben van. Csak az alispán bakafantokodik. Neki az a nézete, hogy szörnyű butául játszik a polgármester is, meg a törvényszéki elnök is. Hiszen ilyen játék mellett el kell vesztetni az embernek, ha a legjobb kártyát kapja is a kezébe. Az ilyen partnerek nem érdemelnek egyebet, mint azt, hogy agyuba töltsék őket s kilőjék. Egyébre nem valók.

— Aki még a huszonegyest is oly könnyen elhagyja fogni, az menjen a pokolba.

De a törvényszéki elnök s a polgármester tovább is csak úgy játszanak, azzal a gyöngéd diskrét kimélettel s hagyják nyerni ő méltóságát.

Abból a néhány hatosból olykor-olykor elkölt ugyan ő méltósága kettőt, hármat, ha nincs meghíva sehová vacsorára, ami ritkaság. Többet azonban nem költ; egy kis pörkölt vagy egy pár tormás virsli és egy pohár sör teljesen elég.

Kínálgatja ugyan Bárdosy, Kékedy, Grosz, a szájas ügyvédek, akik ott vacsorálnak a sörösarnokban.

— Ide tessék telepedni közénk.

S hozatának neki vacsorát, bort, fizetni akarnának érte; de a báró következetesen visszautasít minden afféle bizalmaskodást.

megbénítják, de megtörténik néha az is, hogy ily esetben az alispánok informálnak.

Ez okból felette kívánatos volna, ha a községi törvénynek ide vonatkozó szakaszai is revízió alá vétetnének.

A mostani helyzet folyománya az, hogy a pénzügyi kormányzat nem képes az államkincstár igazságos érdekeit érvényesíteni, mert ha bár csak 10–12 feltűnően megvagyonosodott ily városi polgár adóját kívánná az igazsághoz híven felemelni, az egész lakosság nép- és képviselőgyűléseken kiáltvetőt és a vége rendesen az, hogy a kincstár jövedelme ott sem szaporodhat, ahol erre a biztos alap megvan.

Valóban, a magas kormány gyors intézkedéssel a lakosságnak s az államkincstárnak kiszámíthatlan hasznot tehet, de a magyar állam kormányzati gépezetének minden alkotórészét meg is erősíti.

—z.

Felhívás

az Országos Turista Kongresszusban való részvételre.

A hazai turista-egyesületek közös céljaik érdekében való hathatósabb és eredményesebb munkálkodhatás végett egyöntetű eljárást óhajtván követni, ennek mikénti megvalósítását megvitató, f. évi augusztus hó 19-én Budapesten Országos Turista Kongresszust tartanak.

A testet-lelket edző turistaságnak közgazdasági fontosságát is elismerve és méltatva, ezen Országos Turista Kongresszus védnökségét Dániel Ernő val. belső titkos tanácsos, kereskedelemügyi és dr. Darányi Ignác val. belső titkos tanácsos, földművelésügyi m. kir. miniszter urak voltak kegyesek elvállalni.

Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület, mint a kongresszust előkészítő egyesület részéről összehívott előtervezlet által, a kongresszus előkészítésére gróf Bethlen Bálint és dr. Téry Ödön elnöke alatt végrehajtó bizottság küldetett ki, amelynek tisztikara a következőleg alakult meg:

Alelnök: dr. Staub Móricz, és dr. Hoitsy Pál.

Titkárok: Radnóti Dezső és dr. Marinovich Imre.

Jegyzők: dr. Posewitz Tivadar és dr. Erdélyi Károly.

Pénztáros: Moussong Géza.

Ellenőr: Borszék Soma.

Bizottsági tagok: Déry József, dr. Hankó Vilmos, dr. Hermann Antal, dr. Jaencsó Benedek, dr. Papp Samu, Petrik Lajos és dr. Tirring Gusztáv.

Az Országos Turista Kongresszusnak f. évi augusztus hó 19-én, szerdán az ezredéves országos kiállítási ünnepségek csarnokában d. e. 10—1 óráig és netán délután 3—6-ig tartandó üléseiben az alábbi kérdések fognak megvitatásra kerülni:

I. Mily módon lehetne a turistaságokat hazánkban terjeszteni, a turistaforgalmat és fürdők látogatását emelni? Előadó: dr. Posewitz Tivadar.

II. Miként volna lehetséges egy turista-organumot létesíteni, melynek a külföldet is érdeklődő anyagából esetleg évnegyedenként idegen nyelvű kivonat is bocsáthatnék ki? Esetleg mily módon lehetne a hazai turista-szövetkezeteket megalkotni? Előadó: dr. Tirring Gusztáv.

III. Miként volna a tanuló ifjúság kirándulásai szervezendők és rendszeresítendők, és miként volna a kirándulási kedv a

főiskolai tanuló ifjúságban felébreszthető? Előadó: Hangai Oktáv.

IV. A külföldön létező népviselet-védő szövetkezetek céljainak megfelelőleg, különösen a nép körében élő intelligens elemek (u. m. lelkészek, néptanítók, továbbá községi jegyzők, falusi bírák, anyakönyvvezetők, körjegyzők, járási és körorvosok stb.) segítségével hogyan lehetne oda hatni, hogy a falusi nép között az egyre jobban tért hódító városi divatnak, illetve az anynyira festői és néprajzi szempontból is fenn-tartandó népviseletek káros átalakulásának gátat lehessen vetni? Előadó: dr. Hermann Antal.

V. Miként lehetne a külföldi turista-egyesületekkel állandó összeköttetést létesíteni és azt fenntartani? Előadó: Benedek János.

VI. Minő közfoglalmi és társadalmi kedvezmények volna a kieszközölendők a turista-egyesületek számára? Előadó: Moussong Géza.

VII. Az eddig elrejtett alig ismert vagy meg nem közelíthető kiránduláshelyek feltárása. Előadó: Merza Gyula.

Tisztelettel fölkérjük a hazai turista-ügy iránt érdeklődőket, hogy ezen első Országos Turista Kongresszusban résztvevni s az ott megvitatandó kérdésekhez, — amelyek a turista ügyeket előbbre venni lesznek hivatva — hozzászólani méltóztassanak.

Kiváltképpen felkérjük hazai turista-egyesületeink mélyen tisztelt Elnökségeit, hogy az előttük legalkalmasabb módon oda hatni sziveskedjenek, hogy az egyesületek keblebe tartozók az Országos Turista Kongresszus törekvéseit megvalósítani segítsenek.

Budapesten, 1896. június hóban.

Az Országos Turista Kongresszus végrehajtó bizottságának nevében:

Hazafias üdvözléssel

Gróf Bethlen Bálint, Radnóti Dezső,
Dr. Téry Ödön, Dr. Marinovich Imre,
elnökök. titkárok.

Tudnivalók.

Minden a kongresszusra vonatkozó bejelentés stb. az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület elnökségéhez Kolozsvárt, vagy az Országos Turista Kongresszus végrehajtó bizottságának hivatalos helyiségébe (Budapest IV., Rózsater 5. sz. II. emelet) intézendő.

A kongresszusi tagsági díj 1 frt 50 kr, amely összeg vagy az E. K. E.-nek Kolozsvárra, vagy Moussong Géza urnak, az Országos Turista Kongresszus végrehajtó bizottsága pénztárosának címére Budapest, IV. Rózsater 5. sz. alá küldendő.

A kongresszus tagjai tagsági igazolványt kapnak.

A kongresszus tagjai augusztus hó 18-án kedden, esti 8 órakor, később meghatározandó helyen, ismerkedő estélyen találkoznak.

Az Országos Turista Kongresszusban résztvevők tiszteletére a Magyar Turista-Egyesület Budapesti Osztálya a budapesti hegyvidék legszebb kilátást nyújtó pontjára, a Pilishegységben fekvő Dobogókőre, augusztus hó 21-én kirándulást rendez.

Indulás: a M. Á. V. nyugati pályaudvarból reggel 5 óra 40 perczkor induló vonatával Dömös-átkeles megállóhelye. Átkeles Dömösre. Utirány: Körtvélyesi pusztá, Mexikó (ebéd, részvételi jegy 2 frt, mely összeg a jelentkezés alkalmával lefizetendő), Miklós-kút, Szőkeforrás-völgye, Dömös s innen csolnokon le Nagy-Marosra. Gyaloglás: 6 óra. Vasuti jegy oda-vissza 1 frt. A részvétel

augusztus hó 18-ig — legkésőbb az ismerkedő estélyen — a kongresszus titkárságának bejelentendő.

Kedvezmények.

A kongresszusnak önálló könyv alakjában annak idején megjelenő munkálatai a kongresszus minden tagjának megküldetnek.

A kongresszus tagjai a m. kir. államvasutak és az ezek kezelése alatt álló vasutak vonalain közlekedő személyvonatokon, a végrehajtó bizottság által beiratkozásuk után nyomban megküldött vasuti igazolvány alapján, a következő kedvezményben részesülnek: egy egész II. osztályu jeggyel az I. osztályon, egy egész III-ad osztályu jeggyel a II. osztályban és egy fél III-ad osztályu jeggyel a III-ik osztályban utazhatnak.

Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága öt belépti jegyből álló füzetet, az ezért járó 2 frt 50 kr helyett, 1 frtért bocsát a kongresszus igazolt tagjai rendelkezésére. Ezen jegyfuzeteket e kongresszus tagjainak kívánatára 1 frt beküldése után (a legcélszerűbben az 1 frt 50 krnyi tagsági díjjal egyszerre beküldve) az E. K. E., vagy a végrehajtó bizottság, illetve annak pénztárosa fogja megküldeni.

A kongresszus tagjainak elszállásolása végett a végrehajtó bizottság a székes főváros tanácsa által szervezett kiállítási lakásirodával lépést összeköttetésbe. Erre nézve a következők szolgáljanak utbaigazításul.

A székes-fővárosi kiállítási lakásirodától, amely a IV. Rózsater 7. sz. alatt van, nemcsak személyes jelentkezés, hanem levélbeli megkeresés útján is kérhetni lakást. A fiók lakásirodák (a keleti és nyugati pályaudvarokon) pedig csak a megérkezés alkalmával személyes jelentkezés útján vehetők igénybe.

„Annak, ki levél útján kíván lakást fölvenni, ez iránt a központi irodához kell fordulnia. A levélben pontosan kitüntetendő a lakást kereső neve, foglalkozása, tartózkodási helye és az utolsó posta, továbbá a fölvenni szándékolt lakás akként irandó körül, hogy annak alapján az utalvány kiadható legyen. Az ily megrendelések után 30 krnyi díj fizetendő, melyből 20 kr az utalvány kiadására, 10 kr pedig levéldíjra esik.

E 30 kr a levélhez csatolva készpénzben vagy készpénz gyanánt elfogadható bélyegjegyekben, továbbá postautalvány által küldhető be.

Minden levélbeli megkeresésre 24 óra alatt a központi iroda a kért utalványt megküldeni köteles; ha azonban a bejelentett lakások közt a kívánt minőségű már nem volna, vagy pedig a fölvenni szándékolt lakás oly általánosságban iratnék körül, hogy annak alapján az utalványt kiállítani nem lehetne: a 20 krnyi utalványdíj visszaküldése mellett arról a lakástkereső azonnal értesítetik. ellenben a 10 krnyi levéldíj visszatartatik.

Levélbeli megrendeléseknél a lak-felvétel azon naptól kezdve számítatik, amelytől megrendeltetett. És akár foglalja el a megrendelő a lakást, akár nem, a megállapított bért a megrendelési időre Budapesten megfizetni tartozik.

E végből minden rendelő-levélhez a lakást kereső által egy általa személyesen irt kötelező nyilatkozat melléklendő, melyben az illető magát a fentiekre világosan kötelezi.

Ha a lakást fölvevő a kötelező nyilatkozatot nem személyesen írja, az még két tennivalóval is aláíratandó.

A levélbeli megkeresés a szükségelt szállás végett a Budapestre való megérkezés előtt legalább egy héttel előbb intézések a nevezett irodához, de semmi esetre sem hetekkel előbb, mivel ez a lakásirodánál való nyilvántartást megakadályozná.

Szobák kaphatók szállodákban s magánházaknál. Továbbá a székes-főváros iskoláiban e célra átalakított s bejelentett helyiségekben.

A szobák ára a szerint változik, amint azok díszesebbek, tágasabbak, lakásosabbak, vagy több fekvő helylyel bírnak. A napi árak 50 krtól fölfelé emelkednek.

Ruha-, lábbeli-tisztításért 10 kr, netalán kívánt gyertyáért szintén 10 kr fizetendő.

A székesfővárosi iskolákban berendezett közös szállásokban egy ágyért 32 kr, külön fürdőben elhelyezett ágyért 50 kr fizetendő. Amennyiben ruha-és lábbeli-tisztítás, valamint törülköző kívántatnék, ezért naponta 5 kr, podgyászörizetért 5 kr és netalán elhelyezett pénz és értékek őrzéseért 6 kr külön fizetendő.

Elszállásról és teljes ellátásról gondoskodik a „Millennium utazási- és ellátási vállalat”, amely az ezen irányban hozzája: Budapest, V. Gizella-tér 4. szám fordulónak, általános tájékoztatójával és bővebb felvilágosítással szolgál.

A kongresszusnak tagjai kedvezményeket élveznek:

a fővárosi (krisztinavárosi), városligeti színházban és a Vig-színházban; továbbá az állatkertnek;

a Tenger csodáinak, az országos kiállítás területén levő dr. Lendl-Szirmai-fele tengeri aqtarium;

a Dante-társaság Pokol körképének;
„Ecce homo” Munkácsy festményének;
a Feszty-féle „Magyarok bejövetele” című körképnek;

a nemzetközi panorámának;
a Plasticonnak (VI., Andrassy-ut 69. sz., a régi műcsarnokban) megtekintésénél.

Levelezés.

Magyar-Igen, 1896. júl. 30.

Magyar-Igenben, folyó évi július 26-án, a ref. to. onyóra javára rendezett nyári táncmulatság úgy erkölcsi, mint anyagi sikerben a várakozást teljesen kielégítette. A kedvező szép idő tekintélyes számú díszes közönséget hozott össze, mely méltán mondható M.-Igenben a legirritákból eseménynek. A vidéknek közéről és távolabbról megjelent színe-javában képviselve volt a mivelt társadalmi élet minden ága, és a mind magasabbra emelkedő vidám hangulat széles jókedvének, mely a mulatságot hasznossal köttötte össze, csak a hajnal derengő fénye vetett véget, sőt a férfitársaság körében szólott a zene, áradott a jókedv, míg az égen a tűzgömb föl nem emelkedett.

A tiszta jövedelem 100 korona.

Felülfizettek a következők: Koncz Albert 6 korona, Jakabffy Albert, Vadady Gergely, Pávelka János, Deutsch Máttyás, József Ignác, Leopold József, Bójthe Kálmán 4—4 korona. Vadady László, Kozma Gyula, Köblös Miklós, Florescu Miklós, Makovicska O., Urai L., Bakcsy László, Jakab Károly, Brunner Béla, dr. Dobozy Vilmos 2—2 korona. Botos Dénes, Czövek Róbert, Csuka Domokos, Bartha József, Molnár Sándor, Selmeczy Arthur, Janky Lajos, Albert Elekné Ajtay Bálint, Ajtay Lajosné, Kelemen Sándor 1—1 korona. Butyka Károly 40 fillér.

A m.-igeni ref. egyházközség és minden jó lélek nevében itt a nyilvánosság terén is fogadják a szíves felülfizetők a rendező bizottság hálás köszönetét; de a kiváltképen való hálás köszönetét fogadja főtiszt. Sántha János plebános úr, hogy a jótékony cél érdekében szíves volt másod ízben is kert-helyiséggel szolgálni, és tek. Janky Lajos gyógyszerész és ifj. Koncz Albert uraknak viszont szíves köszönet a nyári táncmulatság rendezése körül kifejtett legnagyobb fáradságukért.

A jöltevők hozzák meg még szívük jószágát számos éveken keresztül a közügy oltárára!!!

Vegyes hírek.

— **A Bethlen-főtanoda** 20 növendéke Szilágyi Gyula igazgató felügyelete alatt augusztus hó 1-én reggel indult Budapestre a kiállítás megtekintésére. Az ifjak 3 napig fognak a kiállításra mulatni, honnan e hó 4-én indulnak vissza. Kívánjuk, hogy a derék kisdiákok áldozatkész derék igazgatójukkal egyetemben egészségesen térjenek vissza városunkba.

— **Vasárnap délelőtt** a reformátusok templomában Péter Károly alsó-sófalvi lelkész fog egyházi beszédet tartani. Az ifju lelkész beszédére előre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Az E. K. E.** alsófehérvármegyei osztálya érdekesnek és tanulságosnak ígérkező kirándulást rendez e hó 21—22-én a Pilisen és Tarkón át a szolcsvai „buvópatakhoz”. A kiránduláson előreláthatólag a szépnem is nagyobb számban lesz képviselve és éppen erre való tekintettel a rendezőség éjelje is a legmesszebb menő kényelmet biztosítja a kirándulók részére. A kirándulás ügyében véglegesen határozni az e hó 4-ére egybehívott választmány lesz hivatva. Az érdeklődőknek már most figyelmébe ajánljuk a tervezett kirándulást, melyre nézve szívesen szolgál részletes utbaigazítással dr. Varró László titkár.

— **Uj törvény.** A mezőgazdasági termények, termékek és czikkek hamisításának tilalmazásáról szóló 1895. XLVI. t.-cz. folyó évi június hó 10-én életbe lépven, az annak végrehajtása tárgyában kelt rendelet kihirdetése végett vármegyénkhez leküldetett.

— **Nagy-Enyed város** szőlőit július hó 27—28. napjain Székelyhidy Viktor fillokszera-biztos Z. Szöcs Sándor g. tanácsossal egyetemben beható vizsgálat alá vették, s mint örömmel értesülünk, a szőlőkben fillokszerát nem találtak.

— **Fölhívás.** Nagy-Enyed város gazdasági osztálya fölhívja azon szőlősgazdákat, kik szőlőiket még ez ideig nem permetezték meg, hogy a szabályrendeletben körülírt határidőig annál is inkább permetezzék meg szőlőiket, mert ellenesetben szigoruan meg fognak büntettetni.

— **Zárlat.** Alsófehérvármegye magyar-igeni járásban Boros-Bocsárd községében a fillokszera jelenléte konstatáltván, nevezett község szőlőit a földmivelésügyi m. kir. miniszter idei 42327—96. szám alatt zár alá helyezte.

— **Hesszeni légy.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter ur ó nagyméltósága 46414/94. sz. a. a hesszeni legyek elleni védekezés tárgyában a következőkép rendelkezik: Azon községek, illetve városok határában, hol a hesszeni légyinfekció az elmúlt, vagy a f. évben nagyobb mértékben megállapított, az u. n. csalogató vetések veendő

alkalmazásba. Ezek abból állanak, hogy minden táblába már augusztus utolsó, vagy szeptember első napjaiban több helyen néhány barázdányi őszi gabona vagy árpa vetendő, mely célra a legsilányabb minőségű vetőmag is használható. Ezek a csalogató vetések arra valók, hogy a hesszeni legyek ezekbe ragják le petéiket. Az ilyen csalogató vetések azután a rendes vetés, legkésőbb azonban a tél beállta előtt jól alá szántandók, ügyelvén arra, hogy az egész homokban tökéletesen föld alá kerüljenek s így belőlük a tavasszal a légyrajok ki ne szállhassanak. Igen ajánlatos az ilyen alá szántott csalogató vetések behengerezése is.

— **Értesítés.** A zürchi Hennerberg-féle selyemgyárban kiűtött munkás-sztrájk véget ért és a munka ismét megkezdődött. A munka megkezdésekor csütörtökön 100 munkás felvételre jelentkezett, a következő napon ismét egy nagyobb tömeg, úgy, hogy most már ugy a régi, mint új gyárban a munka szünet nélkül folyhat. Azoknak a munkásoknak, kik a sztrájkban nem vettek részt, a Henneberg-gyár a munkaszüneti időre is teljes bérüket kifizette, hogy őket a kártól megóvja.

— **„Közművelődési minisztérium.”** Érdekes és nagyfontosságú kulturpolitikai mozgalom indult meg a fővárosban, melynek célja a jelenlegi „Vallás- és közoktatásügyi minisztérium” reformálása oly irányban, hogy az mint egy „közművelődési minisztérium” az iskolai ügyeken kívül magában egyesítse az összes közművelődési intézményeket a színházaktól a közművelődési egyesületekig. Az eddigi minisztériumban ugyanis a közoktatás és kultura ügyei fölött nagyon is domináltak a vallás-ügyek, az egyházpolitika. Ugy akarják tehát e minisztérium hatáskörét és belső szervezetét is átalakítani, hogy egy erős és öntudatos magyar nemzeti kulturpolitika megalapja legyen e minisztérium, s mint ilyen, bizonyos tekintetben kiemelkedjék a pártpolitikai viharok hullámveréséből. A „Közművelődési Minisztérium” eszméjét Porzsolt Kálmán, a „Dunántuli közművelődési egyesület” főtítkára vetette föl lapjában, a „Fővárosi Lapok”-ban, mely a sovinszta magyar kulturpolitikának minden párttól független napi organuma. Ebből az egyetlen magyar kulturpolitikai napilaphól már számos üdvös mozgalom indult ki, de egyik sem fontosabb, mint a mostani, mely első sikerét már elérte, mert az erre legilletékesebb forum, a magyar tanférfiak gyűlése, az „egyetemes országos tanügyi kongresszus”, magáévátette Porzsolt indítványát, melyet már most az egyes vidéki tanügyi és közművelődési egyesületek fognak tárgyalni s ezek fogják az élet számára megérlelni.

— **Sürgős értesítés a vadászoknak.** A tulajdonképpeni vadász-évad aug. 1-jével veszi kezdetét, s ez alkalommal nézetünk tudatni a vadászokkal, hogy az egyetlenegy magyar politikai napilap, melynek külön „Vadászat” rovata van s melynek szerkesztőségében a hirlapi kacsák vadászatán kívül is értenek a vadászathoz, a Porzsolt Kálmán által szerkesztett „Fővárosi Lapok”, mely Szent-Hubertus hiveinek kényelmére külön vadász-előfizetést nyitott az augusztus-januári sport-évadra 7 frttal s erdészeknek 6 frttal (vagy havonként 1 frt 20 krral). Ez a lap közli az összes vadászati tudnivalókat, a megüresedő vadászterületek pályázatait, a vadászatok leírását, magánosok és uradalmak löjegyzékeit, a szarvas-bőgés.

szalonka-huzás megkezdődését az ország minden részéből vett táviratai értesítések alapján, szóval nélkülözhetetlen minden igazi vadásznak, nem is szólván arról, hogy a legjobb, legérdekesebb és legfüggetlenebb lapja Magyarországnak. Az ország összes nagy írói rendes munkatársai s kormány-nyal és ellenzékkel szemben egyaránt megéri mondani az igazat, mert senkitől sem fogad el szubvenziót. Az összes lapok sablonjaitól eltérő új szellem lengi át, az unalmas nagyképtű politika száműzve van hasábjairól s ezért óriási elterjedést nyert az előkelő családok körében. Csak tessék egy levelező iapon mutatványszámot kérni („Fővárosi Lapok“ kiadóhivatala Budapest, Ferenciek-tere) s nyolcz napig ingyen küldik azt bárkinek.

— **Iparvállalatok figyelmébe.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a kereskedelemügyi miniszter úr megbízásából figyelmezteti az érdekelt iparvállalatokat, hogy az állami felügyelet és támogatás alatt álló különböző szakiskolák évenként számos végzett növendéket bocsátanak ki, akik szakmájukban úgy gyakorlati, mint elméleti jártassággal bírnak, őket az ily vállalatok segéd-munkásokul nagy előnyök mellett alkalmazhatják. Azon ipartelepek tulajdonosai, kik ilyen jól képzett segédmunkásokat kívánnak szerződtetni, forduljanak az illető szakiskolák igazgatóságaihoz. Ilyen szakiskolákul ajánlhatók: Magyar kir. gépészeti középiskola Kassán. Állami ipariskola Budapesten. Állami vasipari szakiskola Gölnicz-bányán. Állami faipari szakiskola Homonnán. Állami faipari szakiskola Ujpesten. Állami faipari szakiskola Brassóban. Állami fa- és fémipari szakiskola Maros-Vásárhelyen. Állami fa- és fémipari szakiskola Kolozsváron. Állami fa- és fémipari szakiskola Aradon. Állami fa- és fémipari szakiskola Szegeden. Állami szövőipari szakiskola Késmárkon. Állami agyagipari szakiskola B. Magocson. Állami kőfaragó és kőcsiszoló ipari szakiskola Zalatnán. Állami kő- és agyagipari szakiskola Székely-Udvarhelyen. Állami kőszárfonó tanműhely Belluson. Állami kőszárfonó tanműhely Bekésen. Állami ipariskola Budapesten. Államilag segélyezett szövőipari tanműhely Pozsonyban. Államilag segélyezett mechanikus szakiskola Budapesten. Államilag segélyezett gyapjuszövő tanműhely Nagy-Disznódon. Államilag segélyezett czipészipari szakiskola Nagy-Szebenben.

— **A nemzetközi posta- és távirat-kongresszus** tagjai folyó hó 12-én Kecskemétre rándultak, ahol megismerték egy igazi magyar város kulturális haladását, a magyar nemzet több eredeti tulajdonságát és az Első Alföldi Cognacgyár r. t. hírneves különlegességét, a barack-cognac, szesz és brack-krémet. Oly dicsérőleg nyilatkoztak e kitűnő italokról, hogy még a franczia cognaknál is jobbnak találták és nyomban jelentékeny megrendeléseket is tettek. Brachfeld Emil és Vilmos igazgatók pedig emlékül 700 zsebúvegcsét osztottak ki a külföldi vendégek között, akik azt nagy örömmel fogadták.

— **A póstyéni Anna-bál** folyó hó 26-án tartott meg oly nagy érdeklődés mellett, hogy a pompás kurszalón kicsinynek mutatkozott a vendégek befogadására. A táncrend — egy betegkocsi alakjában — nagy elismeréssel találkozott a hölgyek körében. A négyeseket mintegy 100 pár táncolta. A fűrdővendégek névjegyzéke szerint 3200 vendég látogatta Pöstyént ez évben, amely

szám meglehetősen haladást mutat a tavalyival szemben. Folyó évi augusztus hó 1-én vonul be Halmay Imre szintársulata a póstyéni arenába, s felváltja az eddig ott működött német szintársulatot.

— **A magyar tenger.** A Balaton környéke csakugy hemzseg a sok idegenségtől és benszülöttől. Az üdülést keresők érdeklődése természetesen Balaton-füredre koncentrálódik, ahol más előkelőségek közt első sorban Vaszary hercegprimás és Császka kalocsai érsek képezi a társaság központját. Az évad elérte Balatonfüreden tetőpontját és az összes partokon, a tó csónakjain, mindenütt csak ennek az előkelő, fűrdőhelynek a piéce de resistance-a a magyar különlegességet képező Anna-bál iránt érdeklődnek, melyre nemcsak a határos megyékből, de az egész Dunán-tulról mindig özönlöttek a vendégek és az előjelöklből itélve az idei Anna-bál augusztus 2-án még látogatottabb lesz az eddigiekénél. A vizsgálmi bizottság elnökét, báró Splényi Ödönt, a napokban egy kis baleset érte ugyan, — az uszodában elcsuszott s oly szerencsétlenül esett, hogy eltörte a bal vállpercét — de már annyira jobban van, hogy a balesetnek sem a báróra, sem az Anna-napi ünnepre nem lesznek kellemetlen következményei. Stefánia özvegy trónörökösne látogatása emlékére a fenséges aszszony köszönő kéziratot intézett a fűrdő igazgatóságához és a yacht-klubhoz, Gyapay titkárnak pedig egy briliánstokba foglalt melltűt ajándékozott. („Pester Correspondenz“.)

Meteorologiai jelentés július 29-től aug. 1-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erőssége	Borulat	Csapadék	Hő Napi max. min.
29	7	63.5	+20.5	NW ₂	0	—	
	2	60.1	+31.7	E ₂	2	—	+32.7 +16.0
	9	59.8	+21.9	—	0	—	
30	7	60.0	+20.9	NW ₂	0	—	
	2	59.9	+31.8	E ₂	0	—	+32.8 +16.0
	9	58.2	+22.0	—	0	—	
31	7	59.4	+21.0	NW ₂	1	—	
	2	57.2	+34.0	S ₂	4	—	+34.8 +15.1
	9	60.6	+20.2	—	1	—	
1	7	60.6	+20.2	—	1	—	
	2	58.3	+31.4	—	7	—	
	9						

Kilátás: Meleg idő zivataros hajlammal; később hőcsökkenés várható.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C°. fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milli méterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, ▽ = dara.

Apróságok.

A jó ló.

A székely atyafi nagy furfangosan eladta csökönös lovát a zsidónak. Mikor ki volt fizetve, kérdi a zsidó a székelytől:

— Na, hát mondja meg nekem atyafi hogy milyen erkölcsű ló ez?

— A fekete lóene egye meg az erkölcséit,

az elég jó. Ha szekér elé fogja, hát egyenes uton vezesse, hegyre föltaszítsa, lejtőre pedig tartsa.

— Hát akkor mikor ülök föl?

— Mikor etet — volt a válasz.

Kolerás időben.

Férj: Most nem kellene ily nehéz tésztákat csinálnod. Elrontjuk a gyomrunkat.

Nő: Légy nyugodt, czukor helyett fertőtlenítő port hintettem a kuglofra.

Delegáció idején.

A szórakozott delegátus ur haza ir.

... Végül küldök még 226835 csókot és ölelést; remélem, a képviselőház meg fogja szavazni...

Az erősebb győz.

— Az tehát az ön véleménye, hogy többé-kevésbé minden férj veri a feleségét?

— Az.

— No, én bevallom, hogy soha eszem-ágában sincs megverni a feleségemet.

— Hát olyan angyali jó?

— Dehogya. Csakhogy sokkal erősebb, mint én.

Közgazdaság.

Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) Ilyenkor a forgalom nyárian szünetel, aránylag legjobb kereslete a tarló-répmagnak van, némileg a biborherének és mustárnak is; őszi búkkönyre és borsóra kezdősködnek ugyan már, de idejü termésti áru nem kerül még piacra.

Az ország különböző vidékeiről a lóheretésekk állásáról nem a legkedvezőbb hírek érkeznek. A Bánátban egyáltalán kedvezőtlenek a kilátások, a Tiszavidéken és Bihar-megyében helyenkint jobb termésre van remény, Erdélyben sokat kiszántotta, az apion is kárt tett, az azonban, ami állva maradt, megjárja. Luczernát illetve, eddig beérkezett tudósítások szerint, a termelő vidékek majd mindnyáján gyenge lesz a termés.

Répmag. A helyzet lényegesen megszárdult, amennyiben a fő-termelőhelyekről utóbbi időben vett jelentések alapján ott, a 2 év óta folyton legalacsonyabb fokon mozgó árak következtében, megszorították a termelést, amennyiben alig 2/3 annyi magrépa lett kiültetve, mint más években. Ez ideig szépen fejlődtek a magrépák, további kedvező időjárásnál bő termésre van kilátás, de ez esetben is távol sem kerülhet annyi mag piacra, mint eddig normális viszonyoknál került.

Piaczi árak.

Nag-Ényed, 1896. július 30.

Buza legjobb	100 kilogramm	7.-
" közepszerű	" "	6.50
Kétszeres legjobb	" "	6.50
" közepszerű	" "	6.-
Rozs legjobb	" "	5.-
" közepszerű	" "	4.50
Zab legjobb	100 kilogramm	6.-
" közepszerű	" "	5.-
Kukorica (tengeri)	" "	3.80
Burgonya	" "	2.-
Széna legjobb	egy szekér	5.-
Szalma legjobb	" "	2.-
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	" "	3.50
Cserfa 1 " " " " " "	" "	3.20
Tügyfa 1 " " " " " "	" "	3.50
Faszén kemény	egy hektoliter	1.70
Marhahús	1 kilogramm	—36
Sertéshús	" "	—44
Szalonna	" "	70—72
Disznósír	" "	—90
Vöröshagyma	" "	—10
Fokhagyma	" "	—10

Csarnok.

A primadonna leánya.

— Genre. —

Irtá: D'Amant Leó.

Erdei Rózsáról senki sem tudta, hogy hány esztendő nehezedik vállaira, amikor lenge ruháiban tánczolta a kankánt, közben sikamlós kuplékat énekelve.

Hogyne? hiszen alig is látszott 20—22 évesnél többnek. Sikkés is volt, fess is, s így hit nem csoda, ha csakhamar akkora udvarló sereg vette körül, hogy azt sem tudta már: ezt a virágot vagy illatos levelkét a sok Jani, Feri, Karsai és Isten tudja micsoda nevű urak melyike küldötte „hódolatának jeléül“, mint azt mondani szokták.

Dömby Rudi báró, aki különben nagy Don Juan hírében állott, még csak 24 éves lehetett, s a minden jó nevelésű novellában található és unos untig leirt bárócskától még csak annyit sem különbözött, hogy ezáltal megszerezze magának azt a jogcímet, hogy e helyen újbóli leírását kísérsük meg. Önöket tehát, tisztelt olvasóim, megkíméltem attól, hogy elmondjam Dömby Rudirol, akit közönségesen Rusinak szólítottak czimborái, azt a bizonyos szuró szemeket, arisztokratikus metszetű orrt, délceleg termetet, csinos, szinte piperkőcz öltözkését, s a többi sablont, melyet némi jóakarattal minden báróra rá lehet illeszteni.

Előzőleg jelentem ki e helyen, hogy a leírásokat tehetséges, még mindig fiatal író-társam, Jókai (felreértések elkerülése czéljából megemlítem, hogy én Jókait, a Mórt, gondolom) sokkalta jobban tudná „széközölni“ nálamnál, de ő már annyi bárót irt le, mint egy adótiszt, mikor az adóleírásokat végzi, hogy elhatároztam, miszerint egyszer magam is főlcsepok leírónak.

Ellenben volt Erdei Rózsának egy virág-szép 16 esztendőös kis leánya, akit sok század magával ezuttal Miminek keresztelünk el; (no lám, van már keresztelő is. Elő az a keresztel.) Ez épen a bibi. Mimi szép volt és úde, s minden előadáson ott láttuk őt a nézőtérén, a mikor az „édes mama“ játszott és oly ártatlan arcokat vágott a sok trágárság hallatára, hogy — kedves emberek lévén — elhittük neki, hogy azokat meg nem érti. Ott ült nap nap után a deszka-alkotmány képezte színház 4. padosorának egyik elfoglalatlan helyén.

Már úgy megszokták őt is, meg Dömby Rudit is, — mert Dömby mindig vele, vagy ha úgy tetszik mellette volt — hogy, ha egyszer megkestek az előadásról, mindenki mintegy keresni látszott őket.

Oly szeliden, oly édesen bánt Rusi a kis leánnyal, hogy örült nagyon a „kis mama“, hogy féltett drága kincsét, Mimikéjét, ilyen jó gardedámra bizta.

Épen valami csörgősapkás, bohókás operettet adtak, (sietek megemlíteni: ezt nem én írtam. Mert az én operetteimnek az a különös ismertető jelük, hogy sohszem kerülnek színre — tehát szint vallottam. *) Rózsikának fényes, szép szerepe volt benne.

A színház zsufolóság meg is felt szép és szépszámu közönséggel. A prosceniumot és az első padosorokat azok a bizonyos nyári habituék foglalták el és lesve várták, mikor jelenik meg a kis Rózi.

Kis vártatva benn is termett a színpadon.

*) Ej, ej, kis hamis! hát a „Máltai lovag“ és a „Nászjé“ budapesti és debreezeni sikereit ki élvezte? Szerk.

Oly jól festett a kis herceg kosztümjében, hogy „ah“ és „ah“ volt az egész színház.

Vig volt és sikkés, mint mindig.

Egyszerre szeme a negyedik padosorra esik, így szokta már ezt minden föléptekor tenni, ellenőrizendő, ha vajh Mimikéje ott van-e Rusi oldalán.

Egyik jelenés a másik után folyik le, de a kis lány csak meg nem jelenik a szokott helyén.

— Nem lehet — nem lehet rosszul, hisz Rusival előttem mentek el a legvidámabb hangulatban, így töprengtet az első felvonás után a kétségbeesett anya. Elküldte a két színházi szolgát és öltöztetőnőjét, hogy nézzenek a lány után; közben megindult a második felvonás is, s ő széles jó kedvvel énekelte nagy belépő keringőjét, melynek refrainje így hangzik:

... Boldog az, ki feled,
Hol segíteni nem lehet. ...

Visszaérkeztek a szolgák — eredménytelenül. Az öltöztetőnő sem tudott különbet mondani: mindenütt voltam — nem látták sehol, sehol.

A harmadik felvonásra is megadta a rendező a csemettyűjét, mindenki a helyén áll, várva a végszót, hogy a kellő pillanatban jelenéséről le ne késsék. Egyszerre a színpadi benyíló ajtó feltárul és rajta félelken, halálsápadtan, mint egy meghajszolt özike, lép be Mimi.

Minő változás. ...

Az anya és a színésznő egymással vad tusára keltek. A színésznőt hívja a kötelessége, az anyát gyermeke.

„Tessék, tessék az istenért, — rohant hozzája az ügyelő — lekésünk Rózsika!“

A következő pillanatban már a színpadon találjuk Rózsikát, amint azt az ő általa népszerűvé vált kuplét éneklé, melyben elmondja egy ifjuról meg egy leányról, hogy szerettek meg egymást, de bármit is csináltak, nem jöhettek egymás közelébe, mert köztük volt egy magas palánk.

„De boldogok mégsem valának
Hiszen köztünk volt a palánk.“

Az utolsó versszakban aztán egymásé lesznek és a kis lány így kéri friss férjét:

„Uram, ne legyen oly falánk“,

mire nagy csintalanul Rózsika hozzáénekelte:

„De nem volt köztük a palánk.“

Amikor ezt az utolsó refraint elénekelte, kirohant a színpad mögé, hol remegő kis lánya várta. Mikor pillantásaik összeértek, az anya borzasztót sejtett.

— Hol van Rusi? — kiáltott.

— Jön utánam; azt mondta, menjek csak előre — és elkezdett keservesen sírni.

Borzasztó jelenet volt ez; ilyet még a rozoga öltöző falai nem láttak.

Rózi felállt, inai reszkettek.

— Távozz innét! — távozz, hogy ne lásalak soha többé, s ezzel elfordult a remegő kis leánytól.

— Mama, édes kis mama, erőlködött az anya térdeit hevesen ölelgető Mimi, bocsáss meg, szörnyű volt amit tettem. — Összerogyott. Egy félóra mulva úgy szedtek össze az elaléltat az orvosok.

* * *

Dömby Rudi megnyerte a fogadását, melyet a kaszinóban kötött, mikor arról volt szó, hogy Rózi is, meg a leánya is megközelíthetetlen. Társai meggratulálták, s jót nevettek a balga kis leányon, ki elég együgyű volt himni Rusinak.

Az előadások változatlanul folynak, Rózi

mama tovább is oly vervevel és annyi sikkel éneklé a „palánk“ kuplét mint azelőtt.

Dömby Rudi most már nem a negyedik sorból, hanem egyik földszinti páholyból nézi végig az előadásokat, csakhogy mellette nem a kis Mimi, hanem egy orfeumos hölgy ül, mogyoró nagyságu türkiz fülbevalóit pedig szívesen bámulja meg apraja, nagyja. Mimi elárusító egy kiállítási pavillonban, s az arra haladók szemügyre sem veszik az összaszott vézna kis teremest, s csak akkor méltatják figyelemre, ha olykor köny csillog szemeiben — valószínűleg Dömby Rudit látta szeretője karján.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyeden.

Sz. 2426 — 896

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye alvinczi járásában rendszeresített 2 körorvosi állásra pályázatot hirdetek.

I. Az alvinczi kör székhelye Alvincz nagyközség. Hozzá tartoznak Alvincz, Borberek, Sibisán, Karna, Aknár, Szarakszó, Csóra, Tartaria, Borsómező, Poklos, Rakató, Borbánd, Kisfalud.

Fizetés kezelésre kötelezett község: Alvincz.

II. Az oláhhercepi kör székhelye Oláh-Herepe kis község. Hozzá tartoznak: Drdmbár, Csüged, Sósputak, Limba, O.-Herepe, Táté, Demeterputak, Berve, Henningfalva, Oláh-Dálya, Alsó- és Felső-Maros-Váradja.

Fizetés kezelésre kötelezett község: Berve. Körorvosok javadalma a fizetés kezelésre hivatott községek pénztárából előlegesen havi részletekben fizetendő 500 frt fizetés s 150 frt uti általány s a községekkeli egyezkedés útján megállapítandó gyógykezelési díjak.

Szegények ingyen gyógykezelendők. Szabályszerű folyamodások legkésőbb augusztus hó 31-ik napjáig nyujtandók alólirotthoz be.

Szigorló orvosok pályázata nem vetetik tekintetbe.

Választás az alvinczi körorvosi állásra **1896. évi szeptember hó 1-én d. e. 9 órakor** Alvinczen, az oláhhercepi körorvosi állásra **1896. évi szeptember hó 2-án d. e. 9 órakor** Oláh-Herepén a községi irodában fog megtartatni.

A járási főszolgabirótól.

Alvinczen, 1896 július hó 28-án.

Pongrácz,

főszolgabiró.

784 2 — 3

Sz. 2425 — 896.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye alvinczi járásához tartozó Borbánd és Kisfalud községekből alakított körjegyzői állásra Borbánd székhelylyel ezennel pályázatot hirdetek.

Javadalmazás: 400 frt évi fizetés, 20 frt szállásbér, 30 frt iroda-átalány, 12 frt nyomtatványátalány s végül a magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Szabályszerűen felszerelt kérések alul-

irothoz folyó évi **augusztus hó 28-ig** nyújtandók be.

A választás Borbándon **folyó évi augusztus hó 29-én d. e. 9 órakor** fog a községi irodában megtartatni.

Alvinczen, 1896. július 26-án.

Pongrácz,
főszolgabíró.

783 2-3

687. II. 896. sz.

Hirdetmény.

Alsófehérvármegye közigazgatási bizottsága az 1896. évi július hó 15-én kelt 941 számú határozatával a nagyenyed—ispánlakai törv. hat. ut 2—3 km. szakaszán lévő esombordi Maroshid oldalmára szükségelt partbiztosítási munkálatokat 5050 frt 04 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása czéljából az 1896. **augusztus hó 10 napjának d. e. 10 órája** az alsófehérvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Nagy-Enyeden, 1896 július hó 28-án.

782 2-2

Sz. 24326—96. IV.

Hirdetmény.

Alulírt m. kir. Pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy lehetőleg a jelenlegi hivatali helyisége közelében egy másik hivatali helyiségül szolgáló **három, esetleg négy szobás lakásra** van szüksége.

Felkéretnek ennél fogva mindazok, kik alkalmas lakást bérbe adni hajlandók, hogy ezen m. kir. Pénzügyigazgatóság főnökével feltételeiket szóval vagy írásban 14 nap alatt tudatni sziveskedjenek.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Nagy-Enyeden, 1896. július 23-án.

776 3-3

Sz. 2203—896. kg.

Hirdetmény.

Alulírott városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező javadalmak 1897. évi január 1-től 3 egymásután következő évre 1896. év **augusztus hó 16-án** árverés útján haszonbérbe ki fognak adatni.

1. A piaczi vásár- és szemétvám, kikiáltási ár 8144 frt 38 kr.

2. Városi bor, sör, must és szesz-fogyasztási adó, kikiáltási ár 3000 frt.

3. A vadászati jog, kikiáltási ár 13 frt 01 kr

4. A kornatorki kaszáló, kikiáltási ár 20 frt 01 kr.

5. Az 578—670. hr. sz. porondos hely, kikiáltási ár 1 frt.

6. Az Almasán-féle hid melletti gyümölcsárulási hely, kikiáltási ár 6 frt.

7. A vágóhid és vásáronkénti husárulási hely, kikiáltási ár 402 frt 10 kr

8. A régi mészárszék és vágóhid-épület, kikiáltási ár 52 frt 10 kr.

Az árverési feltételek a városi tanács iktató hivatalában a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Fenti bérletekre írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek **1896. évi aug. hó 25-ig** a városi tanácshoz benyújtandók.

Ugy árverezni óhajtok, valamint ajánlattevők tartoznak az árverés megkezdése előtt, illetve ajánlatukhoz a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel letenni.

Abrudbányán, 1896. évi július hó 16-án.

A városi tanács.

Boér Béla,
polgármester.

778 3-3

Agrár takarékpénztár

részvénytársaság

Maros-Vásárhelyt.

(Teljesen befizetett alaptőke egy millió korona.)

Van szerencsénk köztudomásra hozni, miszerint intézetünk a **folyó év július hó 1-én** működését megkezdte. Főszlyt tettünk a mezőgazdasági hitel előmozdítására.

Üzletkörüink egyébiránt a következő:

A társaság pénzbetéteket vesz át kamatoztatás végett folyó számlára vagy betéti könyvekre;

váltókat leszámítol és visszleszámitol;

mezőgazdasági hitelegyleteket, továbbá mezőgazdasági czélokra szövetkezeteket, társulatokat és egyesületeket alakít és mindezeknek hitelt nyújt;

kötvény-kölcsönöket nyújt mezőgazdáknek kezi zálogra, jelzálogra, vagy más biztosítékra;

bizományi üzleteket eszközöl fedezet mellett;

előleget nyújt a budapesti vagy bécsi tőzsdén hivatalosan jegyzett értékpapírokra, bel- és külföldi arany és ezüst pénzekre, arany és ezüst rudakra;

ércpénzeket, nemes fémeket, értékpapírokat és követeléseket vesz és elad;

letéteket őrzés végett elfogad.

Kölcsönöket jutányos feltételek és mérsékelt kamat mellett nyújtunk.

Maros-Vásárhely, 1896 július hó 2-án.

Agrár takarékpénztár részvénytársaság

Maros-Vásárhelyt.

786 1-3

Ékszerek és órák olcsó eladása!

Főhalmozott raktárom megapasztása czéljából **hatóságilag engedélyezett**

kiárusítást

rendezek.

Eladásra kerülnek nagy mennyiségben a raktáron levő **arany, ezüst ékszerek és dísz tárgyak; férfi és női zsebórák, inga és fali órák** stb. stb. — A kiárusítás még **csak öt hétig** tart.

Készpénzfizetés mellett feltűnő olcsó árak.

Nagy-Enyed, 1896. július 20.

Tisztelettel

MARKOVITS LAJOS.

777 3-3